

LISTA PROGRAMÓW OPERACYJNYCH NA 1983 R.

1. Publiczny transport drogowy i kolejowy.
2. Zaopatrzenie rolnictwa i przemysłu spożywczego w maszyny, urządzenia, środki transportu oraz części zamienne, akumulatory i opony.
3. Zaopatrzenie ochrony zdrowia w podstawowe wyroby farmaceutyczne, sanitarne i sprzęt medyczny.
4. Wyroby odzieżowe i dziewiarskie dla dzieci i młodzieży.
5. Zaopatrzenie rynku wewnętrznego w obuwie.
6. Produkcja i zaopatrzenie w środki ochrony osobistej.

249

UCHWAŁA Nr 237 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zapewnienia sprawnej pracy transportu kolejowego, drogowego i lotniczego w warunkach zimowych.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 9 uchwały nr 223 Rady Ministrów z dnia 23 października 1981 r. w sprawie zapewnienia sprawnej pracy transportu kolejowego, drogowego i lotniczego w warunkach zimowych (Monitor Polski Nr 28, poz. 255) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 2 wyrazy: „w wysokości 3,50 zł” zastępuje się wyrazami: „w wysokości 7 zł”;
- 2) w ust. 3 wyrazy: „w wysokości 5 zł” zastępuje się wyrazami: „w wysokości 10 zł”;
- 3) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
  - „4. Należności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2 i 3, pokrywa macierzysty zakład pracy.
  5. Przyrost wynagrodzenia z tytułu podwyższenia dodatków, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz

z tytułu wzrostu ilości godzin nadliczbowych i nocnych w stosunku do roku ubiegłego, pracowanych przy robotach zimowych, nie podlega wliczeniu do podstawy obciążenia przyrostu przeciętnych wynagrodzeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej. Zwiększenie kredytów budżetowych na wynagrodzenia w jednostkach budżetowych, spowodowane wzrostem wypłat wynagrodzeń za pracę w godzinach nadliczbowych, nocnych, w dni wolne od pracy oraz wypłatą dodatków, o których mowa w ust. 2 i 3, może nastąpić w ramach środków budżetowych przyznanych tej jednostce na wydatki bieżące.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

250

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 26 listopada 1982 r.

w sprawie rozporządzania przez jednostki gospodarki uspołecznionej zbędnymi pojazdami samochodowymi.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu pojazdami samochodowymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do tych pojazdów oraz o normowaniu zużycia materiałów pędnych w eksploatacji i obsłudze pojazdów samochodowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 105, poz. 1209, z 1961 r. Nr 80, poz. 334 i z 1968 r. Nr 29, poz. 193) zarządza się, co następuje:

Zakres stosowania przepisów.

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do:

- 1) pojazdów samochodowych i przyczep, zwanych dalej „pojazdami”, należących do państwowych jednostek organizacyjnych, spółdzielni i ich związków, kółek i organizacji rolniczych i ich związków oraz innych organizacji społecznych, zwanych dalej „jednostkami gospodarki uspołecznionej”
- 2) części zamiennych do tych pojazdów.

2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do:

- 1) pojazdów jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej,
- 2) pojazdów jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem przedsiębiorstw,
- 3) ciągników i przyczep rolniczych,
- 4) pojazdów samochodowych o napędzie elektrycznym akumulatorowym oraz przyczep jednoosiowych, z wyjątkiem naczep.

Zasady uznawania pojazdów za zbędne.

§ 2. 1. Za zbędne uznaje się pojazdy:

- 1) nie znajdujące zastosowania w danej jednostce gospodarki uspołecznionej ze względu na aktualne potrzeby przewozowe albo
- 2) których eksploatacja w danej jednostce gospodarki uspołecznionej nie jest ekonomicznie uzasadniona, albo
- 3) wymagające naprawy, której wykonanie nie jest możliwe ze względu na brak części zamiennych i niemożność ich uzyskania.

2. Pojazd może być również uznany za zbędny, jeżeli jego stopień zużycia wynosi co najmniej 75%.